

Videomaratton: Jordens næste 100 år: Lyt til Lyndon LaRouches kloge ord

I anledning af Lyndon LaRouches død den 12. februar 2019 inviterer vi dig til at møde eller opfriske dit kendskab til en af de sidste 100 års største geniens sind og personlighed. Geni uden skønhed er ikke geni overhovedet. Deltag i vores LaRouche-maraton, og tag dine venner med, både unge og gamle.

Jordens Næste 50 År: panel 2 fra videokonference

På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? den 14. august 2021

Resumé:

Den hurtigt skiftende situation på jorden i Afghanistans peger på den øgede, presserende nødvendighed af at forstå Lyndon LaRouches livsværk, der, med stadig større klarhed,

præsenterede sin vision for Jordens næste 50 år, og derudover. Mens COVID-19's deltavariant blotlægger hvor utilstrækkelige verdens sundhedssystemer er, ser vi en brændende nødvendighed for at udvikle et produktionsniveau i stand til at understøtte yderlige milliarder af mennesker med en leve- og kulturel standard, passende til menneskehedens kreative potentiale.

Det andet panel af LaRouche Legacy Foundations begivenhed: "Nå, så er I endelig villige til at lære økonomi?" tog fat i emnet om LaRouches vision for "Jordens Næste 50 År" i forbindelse med bestræbelserne anført af Helga Zepp-LaRouche for at realiserer disse revolutionære mål.

Ordfører, Megan Dobrodt, kasserer for LaRouche Legacy Foundations bestyrelse, åbnede panelet med en video af LaRouches nære ven og samarbejdspartner, Norbert Brainin, førsteviolin for den legendariske Amadeus-kvartet.

Brainin begyndte en masterclass på Dona Krupa slot i Slovakiet i 1995 ved at introducere ideen om Motivführung, eller "motivisk grundig komposition", en tilgang til klassisk komposition udviklet af Haydn og forfinet af Mozart og Beethoven – grundig komposition i overensstemmelse med et princip. Brainin forklarede til tilhørerne, at han ofte snakkede om Motivführung med professionelle kolleger og studenter, som genkendte idéen, men at den eneste person, som forstod det fuldstændigt, var Lyndon LaRouche. LaRouche sagde ofte, at Brainin havde introduceret begrebet til ham, men at han forstod det som en universel proces, hvormed ikke blot stor musik, men også naturlige og menneskelige kompositioner af alle arter kunne udvikles. Velvidende om dette forklarede Brainin at sande klassiske komponister er "videnskabsmænd".

Dette blev efterfulgt af en optagelse af LaRouche, hvor han tog fat på spørgsmålet om menneskelig kreativitet på Schiller Instituttets europæiske konference, den 3. juli, 2011. Han fastslog, at mennesket er den eneste kendte kreative art, og forklarede at "klassisk, kunstnerisk kultur" kan overføres til

"afdelingen for fysisk videnskab" med Riemanns ord. LaRouche forklarede at han bestemte sig for at bygge en bevægelse, da han indså at ingen andre end ham selv forstod katastrofen, som de finansielle forstyrrelser skabte i 1960'erne. Han begyndte ved at besøge universiteter og diskutere sine idéer. Han beskrev kort sin forståelse af sit fundamentale princip:

"Man ser en demonstration af dette i området indenfor for klassisk, kunstnerisk komposition, hvor sindet eksperimenterer med at opdage principper og udtrykker længslen efter dette eksperimentelle resultat, som opmuntringen til menneskesindets kreativitet. Det er kreativitet. Det, at bevæge sig ud over de almene vaner, eller livets rutine..."

Han afsluttede med en enkel udtalelse: "Det er ikke magi: Det er virkelig menneskeheden."

Den første gæst på panelet var Jacques Cheminade, langvarig samarbejdspartner med LaRouche, præsident for partiet Solidarité et Progrés i Frankrig og en tidligere præsidentkandidat. Han beskrev hvordan han, som fransk diplomat, først havde mødt LaRouche ved en begivenhed i Manhattan, og senere, mens han studerede LaRouches skrifter, blev konfronteret med et indlæg i New York Times, hvor han så et fotografi af franske soldater i 1. verdenskrig med teksten "Endnu engang sortering – Hvem vil leve? Hvem vil dø?" Flere sider senere var der et billede af en etiopisk mor og hendes barn med "sønderreven hud" med teksten: "Hvem vil få mad og hvem vil dø?" Dette fik ham til at beslutte, at på trods af hans udsigter som en ung diplomat, var "disse mine folk, også selv om jeg bliver nødt til at betale en høj pris for at blive en del af dem."

Han beskrev sit samarbejde med LaRouche om at skrive en bog, på fransk og engelsk, med titlen 'Frankrig efter de Gaulle' (La France après de Gaulle), som fremsatte idéen om at få Frankrig tilbage på det republikanske spor for udvikling, som karakteriserede general Lafayettes engagement i Den

amerikanske Frihedskrig. Maurice Allais, den eneste franske borger som nogensinde har vundet en nobelpris i økonomi, forfattede et brev til Cheminade den 27. november, 2009, hvor han skrev, at han "helt og holdent støtter LaRouches anstrengelser for at skabe en bred offentlig debat om radikalt at genskabe kreditsystemet og det internationale valutasystem", og gav Jacques lov at offentliggøre dette. Cheminade sagde, at den tidligere statsminister, Michel Rocard, også delte LaRouches økonomiske syn.

I 1983 ledte LaRouche og hans kone, Helga, en Club of Life-begivenhed i Paris. Klubben blev stiftet af Helga Zepp-LaRouche, som et modspil til den yderliggående Romklubben. Den verdensberømte onkolog, Marie-Madeleine Fourcade, og de Gaulles samarbejdspartner og krigshelt i 2. Verdenskrig, General Jean-Gabriel Revault d'Allonnes, deltog i begivenheden i Paris. Alle disse skrev anmodninger for LaRouches frihed, da han blev en politisk fange i 1989. LaRouches universelle budskab blev demonstreret gennem den støtte han fik af førende medlemmer i det franske kommunistparti, såvel som udenrigsministeren under Præsident Valéry Giscard d'Estaing, Pierre Christian Taittinger.

Efter Cheminade benyttede to repræsentanter fra Argentina, Robert Fritzsche og Eduardo Fernandez, opdagelserne fra den store russiske bio-geokemiker, Vladimir Vernadsky, til at forklare LaRouches begreb om den "relative potentielle befolkningstæthed" i forhold til "energigennemstrømningstæthed" og forbedringer i levestandarden. Menneskets rolle i dette kompleks blev forklaret gennem forholdet til Vernadskys begreb om tre eksistensdomæner: den ikke-levende litosfære, den levende biosfære og det kognitive, erkendelsesmæssige, domæne, kaldet noösfæren. Mennesket er herre over alle tre, og deltager, som LaRouche har forklaret dette, også i det fjerde domæne, et kognitivt domæne som vi erkender i universets design og vækst, selvom vi ikke endnu kender dennes oprindelse på samme måde,

som vi ved hvordan menneskeheden kan opdage universets udformning og "love". De brugte Vernadskys beregninger og mere avanceret viden til at demonstrere, at, med nye energikilder på horisonten, kan Jorden understøtte en menneskelig befolkning på 3 billioner.

Dette blev efterfulgt af hilsner fra Carlos Gallardo, præsidenten for det Kristne demokratiske Parti i Peru.

Harley Schlanger, også en mangeårig leder af LaRouche-bevægelsen, fulgte efter med en ironisk fortælling om den virkelige oprindelse til Richard Nixons katastrofale bekendtgørelse den 15. august 1971. Mere end ti år senere, den 23. januar 1983, var John Connally fra Texas, som havde været finansminister under Præsident Nixon, tilfældigvis tilstede ved en tvangsauktion, da Connallys ejendele blev solgt, og sagde ja til et interview. Schlanger spurgte om beslutningen den 15. august 1971, og Connally erklærede stolt, at det havde været hans beslutning og en kæmpe succes. Da Schlanger udfordrede ham med LaRouches forklaring om at denne beslutning var årsagen til de efterfølgende katastrofer, som, blandt andre ting, var årsagen til Connallys personlige nedtur, blev han nedtrykt og sneg sig til sidst væk.

(<https://www.youtube.com/watch?v=5bicKvoNFYM>; 58 minutter inde)

Daisuke Kotegawa, tidligere højtstående embedsmand i Japans finansministerium og Japans administrerende direktør ved IMF, sendte en hilsen som støttede LaRouches skel mellem investeringer i den reelle økonomi på den ene side, og spekulation på den anden, og opfordrede til genindførelsen af Glass/Steagall-loven.

Fred Huenefeld, en landbrugsøkonom, som har siddet i mange regeringspositioner i Louisiana, og er et langvarigt bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet, gav en levende beskrivelse af sine år med at agitere for LaRouches idéer og jage den amerikanske kongres for at få dem til at vågne op.

Tidligere statssenator fra South Carolina, Theo Mitchell, en leder i det Demokratiske Parti og et bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet, diskuterede sit arbejde med at blottlægge FBI's uretfærdige retsforfølgelse af LaRouche, samt "Frühmenschen"-kampagnen, som forfulgte sorte folkevalgte, inklusive ham selv.

Den konkluderende del, om LaRouche på universiteterne, gav ungdomsledere fra LaRouche-bevægelsen mulighed for, at diskutere deres engagement i at få LaRouches idéer ud på universiteterne og andre steder. Gretchen Small, en leder af den sydamerikanske gren af LaRouche-bevægelsen og Præsident for LaRouche Legacy Foundations bestyrelse, åbnede denne del med et videoudsnit af den berygtede debat på City University i New York i 1971 mellem LaRouche og den førende keynesianske økonom, Abba Lerner, hvor LaRouche fik Lerner til at indrømme, at Nixons, og hans egen, økonomiske politik var i overensstemmelse med Hitlers rigsbankdirektør og finansminister, Hjalmar Schacht. Sidney Hook, den daværende, førende, akademiske "filosof" og agent for efterretningstjenesten, som havde ansvar for at lukke låg på uønskede diskussioner, fortalte en LaRouche-tilhænger, efter at have været vidne til LaRouches effekt på den besejrede mester, Lerner, at LaRouche aldrig igen ville få lov til at deltage i en sådan debat.

Den første unge taler var fra Filippinerne, Carlos "Itos" Valdes, søn af Carlos "Butch" Valdes, stifter og leder af Philippine LaRouche Society og mange andre organisationer. Itos Valdes gav en oprigtig og bevægende beskrivelse af hvordan hans forståelse af bevægelsen forandrede hans liv, hvilket begyndte i hans barndom med hans families engagement med LaRouche-bevægelsen, og fortsatte med hans organisering af andre med idéer fra Platon, Leibniz, Franklin Roosevelt og LaRouche.

Carolina Dominguez, en ekstraordinær leder af bevægelsen i Mexico og overalt i Sydamerika, talte om kampagnen for at gøre

LaRouches livsværk tilgængeligt gennem universitetssystemet, og præsenterede videoer af unge kolleger fra Mexico og Columbia. Hun beskrev problemet ved at fremhæve en økonomiprofessor, som sagde at en uddannelses formål var at blive en del af de rigeste 50%, frem for det at løfte de fattigste 50% ud af fattigdom.

José Vega fra Bronx (i New York) afsluttede præsentationerne med en video, som han havde lavet, der diskuterede LaRouches politik for de næste 50 år, inklusive idéen om et "Civilt Konstruktionskorps for Rumfart", baseret på FDR's Civilian Conservation Corps, for at rekruttere unge til at deltage i et genoplivet rumfartsprogram.

De forberedte præsentationer blev efterfulgt af en eftertænkning diskussion blandt deltagerne om betydningen af det som de lige havde oplevet, og det som fremover måtte opnås. Et kort indspark fra Jacques Cheminade understregede hemmeligheden til LaRouches succes. Han sagde at han var fornøjet over at se tre generationer af LaRouches ungdomsbevægelser: den tidlige rekrut, Paul Gallagher, rekrutteret fra universitetet i 1960'erne; folk som er i 40'erne og 50'erne, som nu har en ledende rolle i bevægelsen; og dem i begyndelsen af 20'erne, der nu modnes til en højst effektiv politisk kraft.

Se også Panel 1 her: LaRouche Legacy Foundations konference – Verden bør lytte til Lyndon LaRouches kloge ord.

NYHEDSORIENTERING JUNI 2019:

Rens Lyndon LaRouches navn for at forhindre krig

Download (PDF, Unknown)

Her er mere af Helga Zepp-LaRouches webcast fra side 2.

[Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig](#)

[Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019](#)

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Instituttet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring

frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: For mange mennesker vildet sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouches navn ikke renses, tror jeg ikke, at vi kan stoppe de nuværendetrommehvirvler for Tredje Verdenskrig. At rense hans navn og neutralisere den krigsmaskine, som driver verden mod Tredje Verdenskrig, er en og samme ting. For det er netop det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af, at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse. I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen »The LaRouche Case (LaRouche-sagen)«. Jeg vil opfordre alle seere, alle jer som ser dette program, til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den; send linket til enhver mulig kontakt, I har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen I kender – og hjælp os med at sprede dette internationalt (se: www.schillerinstitut.dk/si/?p=27712).

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og ødelæggelse af det amerikanske retssystem i USA's historie. Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for at rense LaRouches navn. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne, hvor absolut påtrængende det er,

og hvor tæt vi er på, hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at angribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: »Dette er ude af proportion«, og han aflyste angrebet. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse. Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og såvidere – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for at Trump mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finder en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er rensning af Lyndon LaRouches navn helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt »Russiagate«, og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der

står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig

diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {New York Times} efter al sandsynlighed lakkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to

olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korruptionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end

nogensinde før i at advare om krigsfaren. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentliggjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af 'Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk', der

ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer, seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche interвенerede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke

kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og

Kinas fremgang må inddæmnes – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

**Se foredragsrækken om
LaRouches liv: Jordens sidste**

50 år og Jordens næste 50 år

1: Oversigt: Den enkeltes rolle i historien. [Klik her.](#)

Helga Zepp-LaRouche. En person kan ændre historien, og den mest magtfulde kraft i historien er ikke våben, penge eller hæere: det er ideer. Lyndon LaRouche udnyttede denne indsigt og brugte den til at ændre verden. I dag ses frugterne af hans årtier lange organisering, sammen med mange kolleger og hans kone Helga i potentialet for internationalt samarbejde, som eksemplificeret af det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ. For at undgå den truende mørke tidsalder, som atomkonflikten mellem USA og Rusland udgør, er det vigtigt med en forståelse af den nødvendige renæssance.

2: LaRouches ufuldendte krig for en ny økonomisk verdensorden. [Klik her.](#)

Dennis Small. Historien om kampen for en retfærdig, ny økonomisk verdensorden (NWE0), baseret på nord-syd-samarbejde og udvikling, er et perfekt eksempel på hvordan ideer, og faktisk udelukkende ideer, skaber historien. De ideer, omkring hvilke de første kampe for en NWE0 blev udkæmpet, især i perioden 1979-1983, og begrebet om hvordan man fører denne krig, blev udviklet af Lyndon LaRouche.

Han påviste, at denne politik ville være til gavn for både nord og syd. Hans metode var at fremlægge de underliggende filosofiske begreber og det videnskabelige fysisk-økonomiske grundlag for at bevise, at en sådan tilgang rent faktisk kan fungere. De politiske relationer mellem de store hovedpersoner i denne kamp, Mexicos José López Portillo og Indiens Indira Gandhi, blev også bevidst fremmet af LaRouche. Og da en flanke opstod, da Ronald Reagan overtog præsidentskabet i USA i januar 1981, kastede LaRouche sig over den for at bringe de kræfter, der rent faktisk kunne besejre fjenden og vinde den strategiske krig, ind i kampen. Dette er genstand for en lektion i uafsluttet krig.

#3: Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie. Klik her.

Will Wertz. I et essay han skrev, som blev udgivet i foråret 1993 med titlen »Om Gud«, skrev han: »Hvis vi måler historien med standarden, at hver person er imago viva Dei, får vi en komplet anderledes opfattelse af historien, end det, som er beskrevet i vores tåbelige lærebøger fra universiteterne og lignende steder«. I et efterfølgende essay, udgivet i tidsskriftet Fidelio i efteråret 1993 med titlen »Historie som videnskab«, fortsatte Lyndon LaRouche: En rigoristisk definition af begrebet »historie« begynder med det faktum, at den fortsatte eksistens af den menneskelige art er styret af et princip, som ikke eksisterer for andre arter.«

#4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur. Klik her.

Liliana Gorini og John Sigerson. LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Klassisk musik: Den tyske dirigent Furtwängler blev den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

5. Det amerikanske system, LaRouche-Riemannsk økonomi, og et Måne-Mars projekt. Klik her. Den findes nederste på siden.

Ben Deniston og Paul Gallagher. Den 23. marts 1983 traf præsident Reagan en beslutning – trods stærk modstand fra sine rådgivere – om at gøre LaRouches strategiske forsvarsinitiativ (SDI) til USA's politik. Det var en del af LaRouches rumprojektforeslag for en ny æra af potentielt set ubegrænset

fremskridt.

Alle kan også ses på LaRouchePAC's hjemmeside. Klik her.

Vi skaber ideerne bag den fremvoksende nye æra for menneskeheden!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. okt., 2017 – Kinas Kommunistiske Partis netop afsluttede 19. Nationalkongres har konsolideret ideen om, frem til midten af dette århundrede, at skabe et »smukt Kina« og en »smuk verden«, hvor regeringer vil blive styret af konceptet om at sørge for deres befolknings voksende »lykke«.

Dette er en betagende udvikling af strategisk betydning, understregede Helga Zepp-LaRouche i denne weekend, og som er gået fuldstændig hen over hovedet på det meste af USA's og Europas befolkning – for slet ikke at tale om, at det er en fornyet erklæring »med kinesiske karaktertræk« af de centrale, filosofiske koncepter, omkring hvilke USA selv blev grundlagt. »Hvilken leder, fra hvilket land i Vesten, har en sådan vision i dag?« spurgte Zepp-LaRouche. Hvor længe siden er det, at en amerikansk statsmand har gjort et sådant perspektiv, med samt dets medfølgende begreb om mennesket, til emnet for national diskurs?

Og dog ville disse dybtgående ideer ikke være så fremmedartede for flertallet af amerikanere i dag, hvis ikke Lyndon LaRouche, sammen med mange af hans medarbejdere, uretmæssigt og på falske anklager var blevet jaget i fængsel og hen over tre årtier fremstillet som en udstødt person. Denne

forbrydelse blev begået af den samme, britiskkkørte bande af bøller, med Robert Mueller som et fremtrædende bandemedlem, og som gik videre til at dække over den saudisk-britiske rolle i 11. september-angrebet, og som nu forsøger at vælte Trump-regeringen og selve USA's forfatning – et billede, der hinsides enhver rimelig tvivl er bevist i EIR's Robert Mueller Specialrapport[1], der nu cirkuleres bredt i hele landet.

Briterne gjorde alt dette for at forsøge at bringe de ideer til tavshed, som Lyndon LaRouche på enestående vis har skabt hen over årtier, og som fastlægger grundlaget for at virkeliggøre et Nyt Paradigme for menneskeheden, der vil lægge Det britiske Imperium i graven én gang for alle. Det er de ideer, der nu tager form i Kinas Bælte & Vej Initiativ, som ubønhørligt går fremad på alle kontinenter.

»Vi skaber ideerne«, erklærede Zepp-LaRouche som et faktum. Det, der nu vokser frem på verdensscenen, er et resultat af vores mobilisering, vores organisering og vores opdragelse hen over årtier – ikke alene omkring projekter og politikker, men også omkring Lyndon LaRouches banebrydende opdagelser, hans udarbejdelse af det centrale begreb om menneskets skabende identitet og det, der adskiller mennesket fra alle andre, kendte arter. Det ville være udbytterigt at studere disse skrifter i dag, både i Vest og Øst. I særdeleshed tilskyndede hun til læsning, eller genlæsning, af Lyndon LaRouches skrift fra 2004, »En dialog mellem eurasiske civilisationer: Jordens kommende 50 år«[2].

Åbningsbemærkningerne til denne rapport fra LaRouche, der figurerer som frontispice i bogversionen, lyder som følger:

»Kreativitet, som jeg her har identificeret det, er forskellen på dig og en abekat. Der er faktisk to egenskaber ved denne forskel. For det første, så kan et medlem af den menneskelige art øge hans eller hendes arts potentielle, relative befolkningstæthed gennem sin viljemæssige anvendelse af kreativitet, som ingen form for dyr kan gøre. For det andet,

så afhænger samfundets fremskridt hen over successive generationer af, at disse generationer gen-vedtager, eller atter sætter i kraft, den skabende opdagelse af denne form for universelle, fysiske principper. Sammen kan disse to udtryk for kreativitet (som jeg definerer det) fastlægge grundlaget for det, vi kunne kalde naturlig, menneskelig moral, den form for forskel, der adskiller menneskelig moral fra aberigets kultur.»

Ti år tidligere, i 1993, da Lyndon LaRouche stadig var fængslet, skrev han en lang artikel, der udredte denne, hans enestående opdagelse, i en artikel med titlen, »Om LaRouches opdagelse«[3], hvis indledende afsnit lyder:

»Det centrale træk af mit originale bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi, er at give en metode til at adressere den årsagsmæssige sammenhæng mellem, på den ene side, enkeltpersoners bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt i videnskabelige og analoge former for viden, og, på den anden side, de heraf følgende forøgelse af den potentielle befolkningstæthed i de korresponderende samfund. I sin anvendelse i politisk økonomi, fokuserer min metode på analyse af den centrale rolle af den følgende tretrins rækkefølge: For det første, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelig og analog opdagelse; for det andet, de heraf følgende fremskridt i principper for maskinredskaber og analoge ting; sluttelig, de heraf følgende fremskridt i arbejdskraftens produktive evne.»

Nu er et godt tidspunkt for verden til fuldt og helt at opdage LaRouches opdagelse.

Foto: Xi Jinping: »Flere end 60 million mennesker er blevet løftet ud af fattigdom i løbet af de seneste fem år.« (Xinhua / New China)

[1] [Læs Mueller-dossieret her.](#)

[2] EIR, 7. januar, 2005; artiklen er indeholdt i LaRouches

bog, »Jordens kommende 50 år«, der kan købes fra Amazon.com (eller ved henvendelse til vores kontor, -red.)

[Læs artiklen her.](#)

[3] [Læs artiklen her.](#)

Lyndon LaRouche: »En dialog mellem eurasiske civilisationer: Jordens kommende 50 år« og »Om LaRouches opdagelse«. pdf; engelsk

☒ *»Kreativitet, som jeg her har identificeret det, er forskellen på dig og en abekat. Der er faktisk to egenskaber ved denne forskel. For det første, så kan et medlem af den menneskelige art øge hans eller hendes arts potentielle, relative befolkningstæthed gennem sin viljemæssige anvendelse af kreativitet, som ingen form for dyr kan gøre. For det andet, så afhænger samfundets fremskridt hen over successive generationer af, at disse generationer genvedtager, eller atter sætter i kraft, den skabende opdagelse af denne form for universelle, fysiske principper. Sammen kan disse to udtryk for kreativitet (som jeg definerer det) fastlægge grundlaget for det, vi kunne kalde naturlig, menneskelig moral, den form for forskel, der adskiller menneskelig moral fra aberigets kultur.«*

Download (PDF, Unknown)

»Det centrale træk af mit originale bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi, er at give en metode til at adresse den årsagsmæssige sammenhæng mellem, på den ene side, enkeltpersoners bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt i videnskabelige og analoge former for viden, og, på den anden side, de heraf følgende forøgelse af den potentielle befolkningstæthed i de korresponderende samfund. I sin anvendelse i politisk økonomi, fokuserer min metode på analyse af den centrale rolle af den følgende tretrins rækkefølge: For det første, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelig og analog opdagelse; for det andet, de heraf følgende fremskridt i principper for maskinredskaber og analoge ting; sluttelig, de heraf følgende fremskridt i arbejdskraftens produktive evne.«

Download (PDF, Unknown)